U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně L. T. D.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7**, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2004, č. j. 36 Az 567/2003 – 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 22. 3. 2004 odmítl Krajský soud v Brně žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 2. 2003, č. j. OAM-5666/VL-19-ZA-03-2002, kterým žalobkyni nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., a zároveň bylo vysloveno, že se na ní nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. Uvedené usnesení bylo žalobkyni doručováno na adresu P. B. a uloženo dne 22. 4. 2004. Doručenka obsahuje všechny náležitosti podle ust. § 50e odst. 1 o. s. ř. Pobyt žalobkyně pak ověřoval ještě soud na odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra a zjistil, že žalobkyně pobývala v P. B. od 31. 3. 2003 do 17. 5. 2004, s výjimkou dvou svévolných odchodů v době od 7. 2. do 9. 2. 2004 a v době od 8. 5. do 10. 5. 2004. Žalobkyně si usnesení v úložní době nevyzvedla a fakticky je převzala na Krajském soudě v Brně dne 12. 5. 2004.

Kasační stížnost proti uvedenému usnesení podala žalobkyně na Krajském soudu v Brně osobně dne 21. 5. 2004. V ní uvedla důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s., zároveň požádala podle ust. § 107 cit. zákona o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení tlumočníka.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Žalobkyni bylo napadené usnesení Krajského soudu v Brně doručeno náhradním způsobem podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř., které s ohledem na ust. § 64 s. ř. s.platí i v přezkumném řízení soudním. Zásilka byla uložena dne 22. 4. 2004, za den doručení se tedy považuje den 3. 5. 2004. Jak bylo již uvedeno výše, doručenka obsahuje všechny náležitosti podle ust. § 50e odst. 1 o. s. ř. a podle odst. 4 cit. ustanovení je tedy veřejnou listinou. Způsob doručení napadeného usnesení žalobkyně v podané kasační

stížnosti nezpochybnila, netvrdila, že se na uvedené adrese nezdržovala a tudíž nepředložila ani žádné důkazy svědčící o opaku. Zákonná lhůta k podání kasační stížnosti tak dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 17. 5. 2004. Kasační stížnost podanou dne 21. 5. 2004 Nejvyšší správní soud jako opožděnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl. Vzhledem ke zjevné opožděnosti kasační stížnosti nerozhodoval již Nejvyšší správní soud podle ust. § 108 odst. 1 věta první s. ř. s. a contrario o žádosti o ustanovení advokáta ex offo pro řízení o kasační stížnosti a s ohledem na to, že v řízení tato potřeba nevyšla najevo, nerozhodoval ani o ustanovení tlumočníka žalobkyni. Vzhledem k tomu, že již samo podání kasační stížnosti spojené s žádostí o přiznání odkladného účinku má za následek vystavení víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 78b zák. č. 325/1999 Sb., neměl již Nejvyšší správní soud důvodu rozhodovat ani o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, tak že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu